

dringsforslag Nr. 7, der gaar ud paa at give § 6 en ny Affattelse, hvorved 1) Undtagelserne fra Merbeskatningen forøges med Indtægten ved „Ophør af Af-tægtsyndelse“ og med Indtægten af modtagne „Livs- eller Ulykkesforsikringssummer“, 2) gives Selskaber, der som Aktionærer eller Andelshavere i andre skattepligtige Selskaber oppebærer Udbytte fra disse, en rimelig Lempelse i Skatten og 3) formentlig lægges noget klarere frem, at Finansministeren ved Anvendelsen af den ham „i øvrigt“ givne Bemyndigelse til, „naar Forholdene i ganske særlig Grad taler derfor, at eftergive eller nedsætte Skatten“ — i principiel Overensstemmelse med de udtrykkelig nævnte Undtagelser fra Merbeskatningen —, ogsaa kan tage Hensyn til, om for Eksempel Merindtægten ikke skriver sig alene fra Skatteyderens Virksomhed i det paagældende Aar —, har disse Medlemmer dog, for saa vidt angaar dette Spørgsmaal, kunnet slutte sig til Lovforslaget, som det efter Vedtagelsen af de nævnte Ændringsforslag vil komme til at foreligge.

Udvalget finder det urigtigt, som i § 4 fastsat, at Skatteprocenten for Selskaber og Foreninger, som ikke har været medtagne ved Ansættelsen for noget af Skatteaarene 1912—13, 1913—14 og 1914—15, skal fikseses til 10 pCt. af det Beløb, hvormed Indkomsten overstiger 5 pCt. af Aktie- eller Andelskapitalen, uanset hvor stor Indkomsten har været, thi imellem disse Selskaber findes jo netop de særlige Krigskonjunkturselskaber. Ved Ændringsforslag Nr. 5 til § 4 foreslaar man derfor, at Skatteprocenten ogsaa for disse Selskabers „Merindtægter“s Vedkommende skal kunne stige indtil 25 pCt.

Som Lovforslagets § 12 foreligger efter Folketingets Vedtagelse af samme Paragraf, er den i Paragraffen for opløste skattepligtige Selskaber fastsatte Pligt til vedblivende at yde Skat til Stat og Kommune indtil Udgangen af det Skatteaar, i hvilket Opløsningen har fundet Sted, blevet begrænset til kun at gælde for de Selskaber, som opløser sig i Tiden mellem

1. April 1916 og 31. Marts 1918. At denne Bestemmelse i det foreliggende Lovforslag, der kun tilsigter at tilvejebringe midlertidige Skatteregler, ikke faar Gyldighed ud over Skatteaaret 1917—18, kan Udvalget billige. Men man finder, at Bestemmelsen om opløste Selskabers vedvarende Skattepligt indtil Udgangen af det Skatteaar, hvori Opløsningen finder eller har fundet Sted, i hvert Fald ogsaa bør gælde for Selskaber, som har opløst sig i Skatteaaret 1915—16, efter at nærværende Lovforslag var forelagt Rigsdagen, idet Selskaberne ved Forelæggelsen var blevet averteret om, at en saadan Udvidelse af Skattepligten kunde forventes vedtaget. Ved Ændringsforslag Nr. 9 til § 12 foreslaar Udvalget derfor, at den omhandlede Skattepligt ogsaa skal gælde for Selskaber, som har opløst sig i Skatteaaret 1915—16 efter 1. Februar 1916.

De øvrige af Udvalget stillede Ændringsforslag er af mindre Betydning og behøver ingen særlig Omtale i Betænkningen.

Et *Mindretal* (Oluf Jensen, Knuth, Holger Petersen, Piper, Poul Rasmusen og Tvede) hævder, at det er en Uretfærdighed, at visse Brugs- og Andelsforeninger i Henshold til Lov Nr. 144 af 8. Juni 1912 er fritagne for Beskatning, en Uretfærdighed, som giver sig forøget Udslag, naar Skatten ved nærværende Lov betydeligt forhøjes for andre Selskaber og Skatteborgere. Men da det har vist sig umuligt at faa dette Forhold ændret under Behandlingen af denne Lejlighedslov, stiller Mindretallet ikke noget Ændringsforslag.